

TRIK. 2,7,28. M. 1,418. MBH. 1,5604. 3,12853. 13116. 13,1639. SUÇR. 1,104,20. VARĀH. BRH. S. 8,12. 13,24. BHĀG. P. 4,19,12. 5,14,29. MĀRK. P. 58,8. PRAB. 21,1. 41,17. 85,17. PRATĀPAR. 20, a, 7. — Hier und da fälschlich पाषाण geschrieben. Vgl. घन°.

पाषाणक (von पाषाण) m. Ketzler ÇABDAR. im ÇKDR. पाषाणिक ebend. (unter पाषाण) VJUTP. 91.

पाषाणित् (wie eben) m. dass. ĠAṬĀDH. im ÇKDR. M. 4,30. 61. JĀGĪ. 1,180. 2,70. VARĀH. BRH. S. 8,30 (v. l. पाषाण). 9,33. 15,10 (an beiden Stellen v. l. पाषा°). 30,4. KATĀS. 26,247. VERZ. d. B. H. 113,12. BHĀG. P. 2,7,38. 4,2,28. 5,14,30. VERZ. d. Oxf. H. 10, a, N. 4.

पाषाणौ 1) m. UĠĠVAL. zu UṆĀDIS. 2,90. SIDDH. K. 249, a, 5. Stein AK. 2,3,4. 3,4,18,108. H. 1035. HALĀJ. 2,13. SHADY. BR. 4,4. JĀGĪ. 2,298. °संपातन्मिः प्रहरिः MBH. 1,7110. 2,916. HARIV. 7615. R. 5,61,11. SUÇR. 1,108,6. 243,1. °घातदायिन् KATĀS. 20,167. VARĀH. BRH. S. 53,7. fgg. 88,2. 94,42. °सेतुबन्ध RĀGĀ-TAR. 3,91. Spr. 798. 1350. TARKAS. 6. VET. in LA. 4,16. 23,4. Schol. zu KĀTJ. ÇR. 16,3,19. 21,3,31. निकष° Probitstein Spr. 1940. Am Ende eines adj. comp. f. ऋ MBH. 7,896. 3371. 6904. KĀM. NITIS. 4,53. — 2) f. ई ein als Gewicht dienendes Steinchen ÇABDAR. im ÇKDR. — Vgl. कष°, तप्तपाषाणकुण्ड, डुग्ध°, पाशी, पाष्य.

पाषाणगर्भ (पा° + ग°) m. harte Anschwellung am Kinndackengeleak SUÇR. 1,292,8. 293,13. 2,117,18.

पाषाणचतुर्दशी (पा° + च°) f. der 14te Tag in der lichten Hälfte des Monats Mārgaṣīrṣha, ein der Gauri geltender Festtag, an dem Kuchen aus Reismehl in der Gestalt von grossen Kieselsteinen genossen werden, As. Res. III, 268. वृश्चिके शुक्लपक्षे तु या पा°। तस्यामाराययेद्द्वैरौ नक्तं पाषाणभोजनैः (= पाषाणाकारपिष्टकभोजनैः TITHYĀDIT.) || BHAVISHJA-P. im ÇKDR.

पाषाणदारक (पा° + 1. दारक) m. der Hammer eines Steinhauers H. 919.

पाषाणदारण (पा° + दा°) m. dass. AK. 2,10,34.

पाषाणभेद (पा° + भेद) m. *Plectranthus scutellarioides* Benth., eine gegen Steinbeschwerden gebrauchte Pflanze, SUÇR. 2,52,19. °क BaĀVAPR. im ÇKDR. (u. पाषाणभेदन). SUÇR. 1,157,19. — Vgl. ऋग्मभिद्, लुङ्-पाषाणभेदा, °भेदी.

पाषाणभेदन (पा° + भे°) m. dass. RĀGĀN. im ÇKDR.

पाषाणभेदिन् (पा° + भे°) m. dass. RATNAM. im ÇKDR.

पाषाणमय (von पाषाण) adj. f. ई steinern: उडुप KULL. zu M. 4,190.

पाषाणसंधि (पा° + सं°) m. Kluft in einem Felsen HALĀJ. 2,12.

पाषाण m. = पाषाण Ketzler VARĀH. BRH. S. 8,80 (v. l. पाषाणित्). 43,78.

पाषाणित् s. u. पाषाणित्.

पाशी s. पाशी und ŚĀJ. zu RV. 1,36,6.

पाष्ठाक (von पष्ठवाक्) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 223, a. PAṆĀV. Br. 12,3,10. LĪTJ. 6,12,14.

पाष्य n. pl. Gestein, Steinbollwerk: त्वं सुतस्य भेदे ऋषिणा ऋषो वि वृत्रस्य समयो पाष्याः RV. 1,36,6. du. die So ma -Steine: उर्ष त्रितस्य पाष्योर्भक्तं यदुक्ता क्वित्म् 9,102,1. पाष्योः gen. für पाष्ययोः. — Vgl. पाशी, पाषाण.

पास m. v. l. für पास COLBR. und LOIS. zu AK. 2,4,3,10.

पास्त्य (von पस्त्य) adj. zu Haus und Hof gehörig: ऋ डुरोषाः पास्त्यस्य

क्षीता RV. 4,21,6.

पाकात m. der indische Maulbeerbaum (ब्रह्मदारु) ÇABDAR. im ÇKDR.

1. पि, पिप्यति gehen, sich bewegen DHĀTUP. 28,112.

2. पि schwellen u. s. w. s. पी.

3. पि praep. s. ऋपि.

पिम् s. पिम्.

पिष् s. पिष्.

पिंस्, पिंसति und पिंस्यति sprechen oder glänzen DHĀTUP. 33,89.

पिकं m. der indische Kuckuck AK. 2,3,19. H. 1321. HALĀJ. 2,88.

VS. 24,39. COLBR. Misc. Ess. I, 313 (wo falsch पीक). Spr. 411. काकः

कृत्तः पिकः कृत्तः को भेदः पिककाकयोः। वसन्तसमये प्राप्ते काकः काकः

पिकः पिकः || 623. पिको वसन्तस्य गुणं वेत्ति न वायसः 857. 1729. पिका-

ङ्गनाभिः 1769. VARĀH. BRH. S. 46,28 (29). स कुम्भकारगेहिण्या काकवेव

पिकशावकः। पुत्रीकृतो राजपुत्रः RĀGĀ-TAR. 3,107. Git. 1,47. 11,4.

DHĀTAS. 69,9. NALOD. 2,12. मधुना मत्तः पिकः ŚĀB. D. 17,20. पिकी f.

das Weibchen RĀGĀN. im ÇKDR.

पिकवन्धु (पिक + व°) m. der Mangobaum (der Freund des ind.

Kuckucks) TRIK. 2,4,9.

पिकवान्धव (पिक + वा°) m. Frühling (der Freund des indischen

Kuckucks) H. ç. 23.

पिकराग (पिक + राग) m. der Mangobaum RĀGĀN. im ÇKDR.

पिकवल्लभ (पिक + व°) m. dass. BHĀVAPR. im ÇKDR.

पिकाक्ष (पिक + अक्ष Auge) = रोचनी ÇABDAR. im ÇKDR.

पिकाङ्ग (पिक + अङ्ग) m. ein best. Vogel (पल्लिविशेष) ÇABDAR. im ÇKDR.

पिकानन्द (पिक + आ°) m. Frühling RĀGĀN. im ÇKDR.

पिकेक्षणा (पिक + ईक्षणा) f. = कोकिलान RĀGĀN. im ÇKDR.

पिको m. = विको ein zwanzigjähriger Elephant H. 1220, Sch. ein

junger Elephant überh. ÇABDAR. im ÇKDR.

पिको f. eine Zahl von 15 Perlen, wenn sie ein Dharma wiegen,

VARĀH. BRH. S. 82,17.

पिङ्ग 1) adj. f. ऋ; geht im comp. bald voran, bald hinterdrein,

gaṇa कडारदि zu P. 2,2,38. rōthlich braun AK. 1,1,4,25. H. 1397.

an. 2,36. MED. g. 9. HALĀJ. 4,51. विप्र MBH. 1,8081. नारो 7,2066. मधु°

3,17002. अनन्तपिङ्गलान्पिङ्गान् R. 4,43,23, v. l. अतिपिङ्ग (नयन) 3,74,

16. विलोचनम् — अक्षनिविष्टमलपिङ्गतारम् KUMĀRAS. 7,33. त्रितरेणु

MĀRK. P. 8,190. करिपिङ्गलस्त्रिमश्रु MBH. 1,8080. °सटान्तु KATĀS. 50,

192. 1,18. मुकुतकुतवदपिङ्गमश्रुकेशरीर PAṆĀT. 182,18. Ind. St.

2,258. SUÇR. 1,41,2. °मास 2,289,17. °देह Beiw. Çiva's ÇIV. — 2)

m. a) oxyt. wohl N. eines Krautes AV. 8,6,6. 18. 19. 21. 24. 25.

— b) Büffel H. ç. 132. — c) Maus RĀGĀN. im ÇKDR. — d) N. pr.

eines Mannes ĀÇV. ÇR. 12,12; vgl. पैङ्ग, पैङ्गिन्. — e) N. pr. eines We-

senus im Gefolge des Sonnengottes H. 103, Sch. — 3) f. ऋ a) parox.

nach ŚĀJ. Bogensehne: अर्धं स्वराति गर्गरो गोधा परिं सनिषणत्। पि-

ङ्गा परिं चनिष्कद्विन्द्राय ब्रह्मोद्यतम् RV. 8,58,9; vgl. पिङ्गलस्येन —

आज्ञगवेन MBH. 7,6148. — b) ein best. gelbes Pigment (s. गोरोचना). —

c) der Stengel der *Ferula Asa foetida*, = किङ्गुनाली, °नालिका H. an.

MED. Nach ÇKDR. und WILS. sind zwei Bedeutungen gemeint, woge-

gen H. an. entschieden spricht. — d) *Bambusmanna* (वंशरोचना) RĀGĀN.